

fradrag, der skal henføres til den »fælles« virksomhed, fra andre indtægter og fradrag, er det fundet rettest, at det er hele den skattepligtige nettoindkomst, som skal lignedes.

#### Til nr. 6 og 7

Bestemmelsen sigter på at give de ægtefæller, der i fællesskab driver en erhvervsvirksomhed, større frihed til at vælge, hvilket beløb der skal overføres til den medhjælpende ægtefælle. Beløbet kan være højere end efter gældende regler, idet beløbsmaksimum hæves til ca. 100.000 kr. i 1983-niveau. Men det kan også være lavere, idet halvdelsreglen ikke længere bliver obligatorisk. Med det formål at skaffe skattemyndighederne mulighed for at tilsidesætte overførsler af beløb på eller tæt ved maksimum, hvis der alene er tale om daglig indsats på 3-4 timer, indføjes bestemmelsen om, at der ikke må være åbenbart misforhold mellem det overførte beløb og den medhjælpende ægtefælles arbejdsindsats i virksomheden. Dette stiller principielt ligningsmyndighederne over for den ekstra opgave at indkræve oplysninger om faktisk omfang af den medhjælpende ægtefælles arbejdsindsats. I forvejen skal man i princippet vurdere, om der faktisk er tale om en arbejdsindsats af væsentligt omfang - dvs. mindst 3-4 timer dagligt. Den yderligere specifikation bør fremgå ved hjælp af en ekstra rubrik i selvangivelsen, hvor de erhvervsdrivende ægtefæller anslår den gennemsnitlige daglige arbejdstid for den medhjælpende ægtefælle.

#### Til nr. 8

Ændringsforslaget medfører, at gifte personer hver betaler formueskat for halvdelen af ægtefællernes samlede formue. Reelt er det nemlig umuligt at opgøre, hvor stor en del af den skattepligtige formue der ejes af manden og hvor meget af hustruen. Det nuværende system, hvorefter formuerne lægges sammen ved ægteskabets indgåelse, så der kun kommer ét bundfradrag, udgør en sagligt ubegrundet diskrimination af ægteskabet til fordel for papirløst samliv.

#### Til nr. 9

Efter kildeskattelovens § 89 A kan pensionister i et vist omfang opnå henstand med betalingen af formueskat.

Det foreslås, at denne regel skal finde anvendelse, hvad enten det er den skattepligtige eller dennes ægtefælle, der opfylder betingelserne herfor.

#### Til nr. 10

Det fællesskab, som ægteskabet udgør, gør det rimeligt, at skattevæsenet ikke skal kunne modsætte sig, at ægtefællerne frit bruger investeringsfondsmidler til den af deres - eksisterende eller påtænkt etablerede - virksomheder, som de finder at pengene arbejder bedst i. Samfundet kan kun være tjent hermed. Det er da også sket (eller forsøgt) i de år, vi har haft investeringsfondssystemet, men nærsynede skattevæsenfagidioter har ofte fundet det forfærdeligt, alene fordi de vil håndhæve principper for princippernes skyld uden nogen som helst sund fornuft. Derfor er der vokset en indviklet og irrationel praksis op på dette område. Denne forvirring vil ændringsforslaget fjerne med et øksehug som en fornuftig 25 års jubilæums-gave til investeringsfondssystemet, der kun vil blive bedre heraf.

Vedtages ændringsforslaget, kan der være grund til at gennemføre en tilsvarende ændring på etableringskontoområdet.

Gennemføres ændringsforslaget, bliver der behov for at ophæve den ved lov nr. 281 af 8. juni 1978 indsatte regel om, at en ægtefælle, der i væsentligt omfang har deltaget i driften af den anden ægtefælles eller begges erhvervsvirksomhed, kan anvende sine investeringsfondshenlæggelser til forlods afskrivning på aktiver, der i det pågældende indkomstår er anskaffet til virksomheden. 1978-lovændringen får herefter den placering, at den var introduktion på vejen til den hermed foreslåede afbureaukratiserede, konsekvente og letforståelige ordning.

#### Til nr. 14

Ægtefællers benyttelse af kapitalpensionsfradraget bør ikke være afhængig af, om de er mere eller mindre skattesmartede ved tilrettelæggelsen af deres forsikringsdispositioner.

#### Til nr. 15